Bernardus Claravallensis: Flores
Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 14[82], 14[82] Seite 34

gne succensã. Non ergo sit affecta
et sic dilecta ꝯtenta erit om̄ino vꝉ
illa que multis ꝑ ea que facta sũt.
vel illa que paucis per visa et som
nia facta ē manifestatio sponsi: ni/
si et speciali prerogatiua intimis il
lum affectibus atq; ipsis medullis
cordis celitus illapsũ suscipiat. ha
beat q̄ presto quem desiderat: nõ
figuratũ sed infusum: non apparen
tem sed afficientem: nec dubiũ q̄n
eo iocundiorem quo intus non fo
ris. Verbum nempe est nõ sonãs
sed penetrans: non loquax sed effi
cax: non obstrepens auribus sed
blandiens affectibus. Facies ē nõ
formata sed formans: non ꝑstrin
gens oclos corporis sed letificãs
faciem cordis: grata quippe amo
ris munere non colore. Non tamẽ
adhuc illum dixerim apparere sicu
ti est: quis non omnino aliud hoc
modo exhibeat q̄ quod est. Neq̄
enim vel sic cõtinue presto erit q̄/
uis deuotissimis mẽtibus: sed nec
vniformiter omnibꝰ. Oportet nan
q̄ pro varijs anime desiderijs di
uine gustum presentie variari: ⁊ in
fusum saporem sup̄ne dulcedinis
diuersa appetentis animi aliter at
q̄ aliter oblectare palatum.

Ca. xxv Cui vꝉ quali anime de
us apparere solet.
Sup cañ. sermone xxxij.

Spiritus est deus et concupi/
scit decorẽ illius anime quã
forte aduerterit in spũ ambulantẽ
et curã carnis nõ ꝑficientẽ in desi/
derio: ꝑsertim si sui amore flagran
tem cõspexerit. Tali aïe suspiranti
frequent̄ imo sine intermissione o/
ranti et afflictãti se ꝑ desiderio: in
terdũ desideratus ille miseratꝰ oc
currit. Ergo siq̄s ē ita d̄sideriĳ vir
vt cupiat dissolui et esse cũ xp̄o: cu
piat ãt vehement̄. ardẽter sitiat. as
sidue meditet̄. is ꝓfecto suscipiet
deũ. Siq̄dem desideriũ cordis eiꝰ
tribuet̄ ei: etsi adhuc ꝑegrinãti in
corꝑe. Ex parte tñ id q̄ ad tp̄s: ⁊
tp̄s modicũ. Nã cũ vigilijs ⁊ obse
crationibus et multo labore ⁊ im
bre lacrimaꝝ quesitus affuerit: sb
ito dũ teneri putabitur elabit̄. Et
rursũ lacrimanti et insectãti occur
rens ꝯphẽdi patit̄. s; nĩme teneri:
dũ subito iteꝝ q̄si e manibꝰ auolat
Etsi institerit ꝑcibus ⁊ fletibus de
uota aïa denuo reuertet̄: ⁊ volun
tate labioꝝ eiꝰ nõ fraudabit eam
Sz rursũ mox disparebit: ⁊ nõ vi/
debit̄ iteꝝ. nisi toto desiderio req̄/
rat̄. Ita ergo ⁊ in hoc corꝑe ꝑt eẽ
de p̄ntia sponsi frequens letitia. s;
nõ copia: q2 etsi visitatio letificat:
s; molestat vicissitudo. Nec tñ vel ĩ
transitu sic presto erit om̄i aïe: ni/
si illi dũtaxat quã ingens deuotio
et desideriũ vehemẽs. et ꝑdulcis
affectꝰ sponsam ꝓbat ⁊ dignã: ad
quã gr̄a visitandi accessurũ verbi
decorẽ induat. formã sponsi acci/
piens

Ca. xxvi De magni fide ma
gna et sublimia de sup̄nis merent̄
vidẽ Sup Cant. sermone. xxxij

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-319/0033
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG